

عنوان مقاله:

تدوین مدل رشد پس از سانحه براساس طرحواره های هیجانی با نقش میانجی شفقت به خود در بین زنان سوگوار از مرگ همسر ناشی از بیماری کرونا

محل انتشار:

پژوهشنامه روانشناسی مثبت، دوره 9، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

منصوره نیکوگفتار - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

کامران شورانگیز - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مرگ همسر به منزله رویدادی سهمگین می تواند پیامدهای روانی بسیاری را به دنبال داشته باشد. در چنین شرایطی، برخی از افراد ممکن است با وجود مواجهه با واقعه ای دردناک، رشد پس از سانحه را تجربه کنند؛ از این رو، شناسایی عوامل دخیل در این پدیده حائز اهمیت است. مطالعه حاضر با هدف تدوین مدل رشد پس از سانحه براساس طرحواره های هیجانی با نقش میانجی شفقت به خود در بین زنان سوگوار از مرگ همسر ناشی از بیماری کرونا انجام شد. روش پژوهش، توصیفی - همبستگی و از نوع مدل سازی معادلات ساختاری بود. نمونه شامل ۳۳۰ نفر از زنان سوگوار مرگ همسر در اثر بیماری کرونا بود که به پرسشنامه های رشد پس از سانحه، طرحواره های هیجانی و شفقت به خود پاسخ دادند. برای تحلیل داده ها از ضریب همبستگی پیرسون و روش معادلات ساختاری استفاده شد. طبق نتایج، اثر مستقیم کنترل ناپذیر بودن، غیرمنطقی بودن، عدم پذیرش هیجانات، گناه، ابراز هیجانات و تاییدطلبی بر شفقت به خود و رشد پس از سانحه و اثر مستقیم شفقت به خود بر رشد پس از سانحه معنی دار است. اثر غیرمستقیم کنترل ناپذیر بودن، غیرمنطقی بودن، عدم پذیرش هیجانات، گناه، ابراز هیجانات و تاییدطلبی بر رشد پس از سانحه معنی دار است؛ بنابراین، شفقت به خود به عنوان متغیر میانجی در رابطه بین طرحواره های هیجانی و رشد پس از سانحه دارای نقش معنی دار است. با توجه به نتایج، برای ارتقای رشد پس از سانحه در افراد سوگوار می توان به طراحی مداخلاتی مبتنی بر اصلاح طرحواره های هیجانی و شفقت به خود اقدام کرد.

کلمات کلیدی:

رشد پس از سانحه، طرحواره هیجانی، شفقت به خود، بیماری کرونا، زنان همسر از دست داده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2055543>

